

Εξορύξεις υδρογονανθράκων και ο εθνικός κλιματικός νόμος: η ώρα των κρίσιμων αποφάσεων

Η προετοιμασία της χώρας για τη μετάβαση στην κλιματική ουδετερότητα προχωρά με σταθερό βηματισμό. Η απόφαση για την απολιγνιτοποίηση, το σχέδιο δίκαιης αναπτυξιακής μετάβασης, η καλή πορεία των ΑΠΕ, η προτεραιότητα που δίνει το σχέδιο ανάκαμψης στην πράσινη μετάβαση αποτελούν αναμφισβήτητες θετικές εξελίξεις. Δείχνουν ότι η κυβέρνηση υλοποιεί με συνέπεια τις δεσμεύσεις που ανέλαβε με τη Συμφωνία του Παρισιού και ευθυγραμμίζει την αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας.

ΓΝΩΜΗ

ΤΗΣ
**ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑΣ
ΔΟΥΣΗ**

Επιπλέον, πρόσφατα ξεκίνησε η διαμόρφωση σχεδίου για έναν εθνικό κλιματικό νόμο, ο οποίος θα μετατρέψει τον πολιτικό στόχο της κλιματικής ουδετερότητας σε νομική υποχρέωση και θα ρυθμίσει τα επόμενα βήματα. Ακολουθούμε το καλό παράδειγμα άλλων χωρών εντός και εκτός ΕΕ, οι οποίες κατοχύρωσαν με νόμο τον στόχο των μηδενικών εκπομπών άνθρακα και οργάνωσαν καλύτερα τη μετάβαση, εστιάζοντας στους τομείς εκείνους που χρειάζονται μεγαλύτερο συντονισμό.

Είναι αρκετά όλα αυτά για να πετύχουμε μηδενικές εκπομπές άνθρακα μέχρι το 2050; Σύμφωνα με τελευταία στοιχεία που δώσαμε στον ΟΗΕ, μέχρι το 2018 η Ελλάδα είχε μειώσει τις εκπομπές της

σε ποσοστό περίπου 12% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990. Το ποσοστό αυτό εκτιμάται ότι θα έχει ανέλθει για το 2020 σε περίπου 27% λόγω της απολιγνιτοποίησης, η οποία σαφώς συμβάλλει στη βελτίωση των κλιματικών επιδόσεων της χώρας. Για να φτάσουμε όμως σε κλιματική ουδετερότητα θα πρέπει να πιάσουμε το 100%, που αντιστοιχεί στις επιθυμητές μηδενικές εκπομπές άνθρακα. Έχουμε λοιπόν αρκετό δρόμο να διανύσουμε ακόμη και ήρθε η ώρα να εξετάσουμε, υπό το φως των νέων εξελίξεων, τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης συνολικά. Και αυτό κυρίως για να αποτρέψουμε τη δέσμευση πόρων σε επενδύσεις που μακροπρόθεσμα θα αχρηστευθούν, όπως είναι εκείνες που σχετίζονται με τις εξορύξεις.

Η απόφαση να στραφούμε στις εξορύξεις υδρογονανθράκων ελήφθη στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας. Τα δεδομένα έχουν αλλάξει ριζικά έκτοτε. Η Συμφωνία του Παρισιού οδήγησε όλα τα κράτη σε ένα κοινό μονοπάτι για τη σταδιακή αποδέσμευση από τα ορυκτά καύσιμα και η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία επιδιώκει τώρα να επισπεύσει αυτή τη διαδικασία. Η πανδημία του κορωνοϊού μάς δίδαξε – με οδυνηρό τρόπο – ότι πρέπει να ακούμε περισσότερο τους ειδικούς επιστήμονες και να λαμβάνουμε κατάλληλα μέτρα πρόληψης για να αποφεύγουμε τα χειρότερα. Ενώ τα υλικά οφέλη από ενδεχόμενες εξορύξεις παραμένουν εξαιρετικά αβέβαια, το βαρύ περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα δεν μπορεί πλέον να αγνοηθεί σαν να μη σημαίνει τίποτα για εμάς και τις επόμενες γενιές. Να προσθέσω επίσης ότι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων σε μια γειτονιά με τόσες εντάσεις, όπως η δική μας, σίγουρα δεν θα συμβάλει στη σταθερότητα και την ειρήνη.

Η ώρα των κρίσιμων αποφάσεων έφθασε, κ. Πρωθυπουργέ. Θα ακολουθήσετε το εθνικό πρόγραμμα ανάπτυξης υδρογονανθράκων ως έχει, παρά τις επιπτώσεις του στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, ή θα το επανεξετάσετε υπό το φως των νέων δεδομένων;

Η θέσπιση του εθνικού κλιματικού νόμου είναι μια πρώτη τάξης ευκαιρία για την απαγόρευση κάθε νέας έρευνας και εξόρυξης στην επικράτεια. Μια τέτοια γενναία απόφαση θα έχει πολλαπλές ευεργετικές συνέπειες. Κατ' αρχάς, θα δείξει στον υπόλοιπο κόσμο ότι η Ελλάδα πρωτοπορεί στη μετάβαση προς την κλιματική ουδετερότητα. Ταυτόχρονα, θα μπορούσε να ανοίξει νέα κανάλια επικοινωνίας με την ευρύτερη γειτονιά μας. Και, το σημαντικότερο, θα δείξει ότι ενδιαφέρεστε πραγματικά, κ. Πρωθυπουργέ, για το μέλλον των παιδιών μας. Το 2050, όταν τα παιδιά αυτά θα έχουν πλέον φθάσει στην ηλικία μας, θα σας ευγνωμονούν γιατί θα τους έχετε αποδείξει ότι εργαστήκατε για να τους παραδώσετε τη γη και τις θάλασσές μας σε καλύτερη κατάσταση από εκείνη στην οποία εμείς τις παραλάβαμε.